

Endnu skal jeg kun tillade mig at bemærke, at det ærede Medlem selvfølgelig ganske har Ret i, at jeg denne Gang og ofte tidligere — indtil 3 Aar tilbage i Tiden — i denne Sal har udtalt min store personlige Interesse for Frederiksborg Stamstutteri; men jeg troer ikke, at jeg nogensinde har givet Anledning til at troe, at denne Interesse hidrører fra personlige Hensyn (Verg: Neil); jeg sigter ikke til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, men jeg sigter til andre Udtalelser, der have fundet Sted om dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Holm) maa jeg dog anmode om i hans Dom over Stamstutteriet ikke at tage noget-somhelst Hensyn til den af ham anførte Kjendsgjerning, at et andet Ministerium har udlovet Belønning for Bedækning ved visse af ham angivne Gingste; thi for det Første ere disse Gingste ikke Stutterihingste eller Gingste af Frederiksborgblod, og for det Andet er det Ministerium, der har udlovet Belønningerne, ikke Indenrigsministeriet. Jeg troer altsaa ikke, det er rigtigt af Hensyn til denne Kjendsgjerning at bidrage til at dræbe Stamstutteriet. — Jeg havde haabet, — jeg kan sige: troet —, at det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen) vilde have været med til at frasalbe sit Forlangende om, at Kiinjordscontrollen skulde ophøre, og det har gjort mig ondt at høre det Modsatte. Jeg troer imidlertid ikke, at det ærede Medlems Motiver til at fastholde sit Forlangende ere tilstrækkelig vægtige; thi det forekommer mig, at, naar en Sag er opfattet her fra Ministerbænken paa den Naade, hvorpaa jeg har opfattet denne Sag, og naar Undersøgelserne allerede ere satte i Gang, saa behøver det ikke i nogen væsentlig Grad alene paa en kommende Indenrigsministers Personlighed, hvilket Resultat der skulde fremkomme af disse Undersøgelser. Turde jeg desuden henvise til, at eet Aar dog ikke er nogen lang Tid, og at det dog i ethvert Tilfælde staaer til Rigsdagen i næste Samling at gjentage sit Forlangende om, at Statscontrollen med Kiinjordsfiskeriet skal ophøre. Naar der er at vælge mellem Et af To: enten, forinden man er fuldstændig sikker i sin Dom over Forholdet — eller

dog idetmindste forinden et af Thingene eller Regjeringen er fuldstændig sikker i sin Dom — at slaae Statscontrollen ihjel, eller ogsaa at vente i et Aar med at tage sin Beslutning, for at alle Parter inden den Tids Udlob kunne have de tilstrækkelige Oplysninger liggende for sig — saa finder jeg, at der er al mulig Grund til at vælge det sidste Alternativ, i Overensstemmelse med mit af Udvalgets Fleertal tiltraadte Forslag.

B. Christensen: Vi hørte atter af den høitærede Indenrigsminister en Ytring, som overrasiede mig noget, i Særdeleshed i denne Ministers Mund. Han anbefalede os at lægge Mærke til, at et vist Skridt, der var foretaget, ikke var foretaget af Indenrigsministeriet, men af et andet Ministerium. Jeg havde haabet, og Mange havde troet, at vi ved den Forandring, som vore Forhold ere undergaaede ved Indførelsen af det constitutionelle Liv hos os, skulde have opnaaet det Gode, at et Ministeriums Medlemmer traf med hverandre og ikke hver til sin Side. Imidlertid tyder virkelig Et og Andet paa, at der ikke er den tilstrækkelige Samarbejden mellem de enkelte Medlemmer af Ministeriet, og dette maa jeg saameget mere udtale, som de Ytringer, hvormed den høitagtede Indenrigsminister anbefalede sit Endringsforslag under Nr. 5 om Honorarer til Ingenieurofficerer, netop vare mig paafaldende derved, hvad ogsaa Aesttykkerne vise, at der fra Krigsministeriets Side var gjort visse Banffeligheder for Indenrigsministeren ved at erholde de hæderlige Mænd, som han efter sin gjorte Erfaring maatte ønske, og at han, hvis jeg ikke tager feil, kun har beholdt dem derved, at de ere satte udenfor Numer. Nu have vi ved en anden Leilighed officielt hørt den meget rigtige Sætning udtale, som ogsaa blev gjort gjældende af den ærede Ordfører, at Ingenieurcorpsen — jeg havde nær sagt — maatte takke sin Gud for at blive brugt, at det maatte være tilbøieligt til endogsaa at bringe Offre for at blive brugt i den øvrige Stats tjeneste, og man har som Rægmand ondt ved at forestille sig, at Fredstjenesten ved dette Corps paa en Tid, da man mig bitterlig ikke anlægger Fæstningsværker eller noget Overordentligt, der